

potrdili, ga gre pri najdenem truplu res za njeno osebo, je bila policija overjena, da je na pravi poti. Tekom poizvedovanja se je rodil sum, da je najbrž pastorka morilka. Živela je s svojo mačevo v slabem razmerju in se je večkrat tudi dejansko lotila. Po dolgovoznem zasliševanju je Lojzka tudi priznala zločin. Izpovedala je, da je umorila mačevo skupno s svojim ljubčkom, nekim Potinom. Morilka je slikala vse podrobnosti Kajnovoga dejanja. Seve so zaprli njo in njenega ljubega.

Lepega dne se je prikazala v svojem prejšnjem stanovanju gospa Massart — utopljenka iz Seine. Nad vse je bila začudena, ko je zvedela, da bi naj bila ona pred tedni zadavljena, vržena v vodo, najdena in že davno pokopana. Gospa Massart je trdila koj po vrnitvi, da gre v tem slučaju gotovo za pomoto. Njej ni skrivil nikdo niti enega lasu, mudila se je celi čas izven mesta na deželi, kamor je bila povabljen od znancev ter sorodnikov. Kedo bi naj bila umorjena? Policija je stala pred največjo zagonetko. Živo gospo Massart so predstavili zaprti pastorki ter njenemu ljubimcu. Oba sta izjavila, da je predstavljena goljufica, ker prava gospa Massart je bila od njiju umorjena.

Prišli so še znanci umorjenke in tudi ti so trdili, da stoji pred njimi prava in resnična gospa Massart. Najbolj čudno na celi zadevi je še to, da se krijeta enakost med iz dežele vrnulo in truplom v reki tudi glede materinega znamenja na nogi.

Znameniti pravnik si belijo glavo z uganko. Vprašanje glede osebnosti umorjene je ravno tako nerešeno, kakor poprej, nerazumljivo je, zakaj se obremenjujeta oba mlada človeka z umorom gospe Massart, če ta živi in je popolnoma zdrava. Celi Pariz čaka z največjo napetostjo rešitve zadeve, ki spada med najbolj svojevrstne in naravnost nerazumljive.

*

DRUŠTVENE VESTI

Pojasnila o romanju v Marijino Celje. Na ponovna vprašanja o romanju v Marijino Celje, sporoča centralni odbor prosvetnih društev frančiškanske župnije v Mariboru, da se morajo prijave za romanje z natančnimi podatki o času in kraju rojstva, pristojnosti, poklicu in bivališču poslati do 1. junija omenjenemu odboru. Odhod iz Maribora v soboto 27. junija ob pol devetih predpoldne. Odbor preskrbi vse potrebno za vožnjo. Prenočišče in hrana prvovrstna v kotelih kakor lansko leto. Z vlakom se peljemo do Kapfenberga, nato z avtobusom. Izletniki pa se peljejo od Marijinega Celja z električno železnico do St. Pölten na Dunaj in čez Semering v Maribor. — Odbor.

Črešnjevci pri Slov. Bistrici. Tukajšnje Prosvetno društvo je priredilo dne 10. t. m. dobro uspešno prosvetno prireditev. Nastop pevskih zborov, kakor tudi nastop igralcev v igrah: »Tri sestre« in »Čašica kave«, je številno občinstvo izvrstno zabaval. Prijatelje, katerim je pri srcu vzgoja naše mladine, pa prosimo, kupite srečke, naša mladina Vam bo iz srca hvaležna. Nadalje naznanjamo, da se žrebaje srečk ne vrši, kakor je bilo prvotno v načrtu, dne 7. junija, ampak se je isto za nekaj časa preložilo. Dan žrebanja se bo pravočasno objavil.

Sv. Tomaž pri Ormožu. Kat. izobr. društvo priredi na binkoštno nedeljo in na ponedeljek ob pol štirih popoldne v Društvenem domu tridejansko tragedijo iz kmetskega življenja: »Pri Hrastovih«. Prisrčno vabimo vse farane in okoličane, da se zanimive igre udeležijo!

Središče ob Dravi. Na Binkošti, dne 24. maja ob 3. uri popoldne bo v Društvenem domu Finžgarjeva proslava. Na sporedu je igra omenjenega zaslužnega moža: »Naša kri,« govor g. prof. dr. Sušnika iz Maribora in primerna deklamacija. Vsi, ki cenite delo za naš narod tako zaslužnega pisatelja ste vabljeni, da se prireditve udeležite v največjem številu. Čas je jako ugoden tudi za okoličane. Pridite!

Girkovci. Kam bomo šli na binkoštni ponedeljek? Brezdvomno v Društveni dom, kjer

bodo vprizorili vrli igralci iz St. Janža na Dravskem polju krasno Finžgarjevo igro v treh dejanjih. »Razvalina življenja.« Pridite vsi domači, pa tudi sosede. Ne bo nobenemu žal.

Slivnica pri Celju. Uljudno naznanjamo, da priredi Gospodarsko prosvetno društvo v Slivnici na binkoštni ponedeljek ob treh popoldne igro »Bele vrtnice« v štirih dejanjih pri gosp. Robertu Grasselli.

*

Prehrana v skrajni sili.

Izak Stringer, nadškof škofije Rupertove dežele, ki je bil izvoljen za verskega poglavarja anglikanske cerkve v Kanadi, je že dolgo časa obče znana osebnost pod imenom »škoč, ki je jedel svoje škornje«. Omenjeni cerkveni dostojanstvenik je potoval l. 1909 z enim spremljevalcem s pomočjo pasje vprege ter smučil po svoji neizmerno razsežni škofiji. Pot ga je peljala po zasneženih severni Kanadi, živela so mu pošla in ni veliko manjkalo, da ni umrl gladu. Škofov dnevnik nam naj pove, v kako opasnem položaju sta bila na zgoraj omenjenem potovanju on in njegov tovariš: »17. oktober: Prehodila sva 25 km, večerjala sva pražene kose mojih škornjev, ki so bili iz kože morskega psa. Neustrojeno usnje je, na tak način pripravljeno, dobro teknilo. Sva se pokrepčala. — 18. oktober: Celi dan sva bila na potu. Preživljala sva se z nadaljnimi kosi mojih škornjev, katere sva za večerjo kuhala ter pražila. Najprej je prišel na vrsto podplat. Nastavila sva zanjke, da bi ujela kunce. — 19. oktober: V zanjke nisva ničesar ulo vilo. Za zajutrek in opoldne sva jedla neustrojene podplate. Teknilo je dobro, a nikakor ni bilo dovolj. — 20. oktober: Za zajutrek sva uživala zgornje usnje škornjev, pa ni bilo tako okusno kakor podplati. — 21. oktober: Podplati in zgornje usnje. Juha iz špehovitih drobtin z eno žlico moke. To je bilo vse, kar sva še imela. Sva zelo utrujena. Najine roke so ranjene. Johnsonov prst sem moral obvezati.«

grmel s prižnice proti njemu in njegovi kompaniji. Bil je to fajmošter v Olimju. Baš Olimje je bilo radi steklarne tik pred farno cerkvijo in zaradi bližnjega rudokopa pri Devici Mariji na Pesku glavno torišče Guzajevoga kretanja. Župnik je znal najbrž za to tolovajsko postojanko, se jo je le upal bičati ter korobačiti v pridigah in krščanskih nauk. Guzajci so pozivali glavarja, naj nekoliko posveti temu farju, da bo držal jezik za zobmi, saj za odnesti itak nima nič iz tako revnega župnišča, kakor ga ima n. pr. Olimje. Guzaj je prisluhnil prošnjam in obljubil, da bo ob prvi priliki župnikov gost, mu bo on držal pridigo in krščanski nauk!

Župnišče v samotnem Olimju je v dvonadstropnem gradu, ki je bil do Jožefovih časov last hrvaških menihov pavlincev. Grad je pozidan v precej globoki grabi ob potoku Olimšica in je bil postavljen v četverokotu. Vsak ogel je bil utrjen s stolpom. Krog in krog je bil obdan od globokega jarka, preko katerega je bil na južni strani srednjeveški dvigalni most, o čemur pri-

čajo tamkajšnja glavna vrata z letnico 1550. Nekateri zgodovinarji trdijo, da je pozidala samotni grad krog leta 1015 sv. Hema. Prvič se imenuje leta 1404, nato v 16. in 17. stoletju. Posestniki gradu so bili prvotno grofi pilštajnski, za temi Tattenbachii in danes Attemsi. Grad je bil predan menihom leta 1663. Prvi redovniki so bili iz Hrvaške. Samostan je bil razpuščen leta 1782 ter bil leta 1788 še cel, visok dve nadstropji, 23 sob s proti zapadu veliko ter krasno cerkvijo. Danes stoji od nekdanjega četverokota le še polovica s cerkvijo, ker je zadnji del podren. Stanovanjskih sob je še danes več nego preveč. Župnišče je v drugem nadstropju, kjer je še znamenitost opatova soba v stolpu. V župnišču je prav udobno bivanje v poletnem času, v zimi je gorje, je malo solca in se debelo zidovje sploh ne da razgreti s kurjavo.

Kak vlom v olimski farovž v noči, ako so spodnja vrata zaklenjena, bi bil precej težaven, pot v drugo nadstropje pelje namreč po dolgih hodnikih.

Sprejem vajuca za sedlarsko obrt, hrana in stanovanje v hiši. Alojz Laznik, sedlar v Slov. Bistrici. 865

Kolarskega vajuca iščem že z nekaj znanostjo ima prednost. Naslov: Osterc Andr., kolar, Veržej, p. Križevci pri Ljutom. 866

Posestva, hiše, gostilne, trgovine prodaja ugodno: Posredovalnica Maribor, Sodna ulica 30. 867

Posestvo na prodaj tik banovinski cesti, čez 9 oralov, z živino vred in vse v dobrem stanju. Jožef Mulec, Korona, p. Sv. Barbara pri Mariboru. 858

Deklico vzamem, 11-14letno: poštar Murmayr, Ptuj, Levstikova. 846

Inseriraite!